

bedjet, så mennesket kan holde til at gøre rent i et helt arbejdsliv i stedet for måtte bukke under for en dårlig ryg efter alt for få år på arbejdsmarkedet. Det er altså ærlig talt noget umoderne, at vi stadig væk har job, hvor folk bliver nedslidt efter meget få år.

Vores forslag til at nedsætte arbejdstiden har selvfølgelig til formål både at lette arbejdspresset for dem, der er i arbejde, altså sætte stressniveauet ned, give tid til familien, give tid til at arbejde sammen med de mennesker, man er omgivet af, og at give et arbejde til de mennesker, der står udenfor og brændende ønsker sig at bidrage til samfundet og indgå i det fællesskab, det er at være på en arbejdsplads.

I lyset af nedlægnung og udflytning af danske arbejdspladser og det pres, der finder sted, når ansatte tvinges til at gå op i arbejdstid uden mere i løn eller tvinges til at acceptere en lønnedgang, har vi selvfølgelig forslag til at skabe nye produktionsarbejdspladser, som kan erstatte de arbejdspladser, som de store virksomheder flytter ud.

Jeg har tidligere i dag nævnt muligheden inden for vedvarende energi. Vi mener, at vi skal gentage vindmølleeventyret. Her investerede det offentlige målrettet i vindmølleindustrien, og investeringerne bar frugt. I dag sidder Danmark på over halvdelen af verdens markedsandele, og der er blevet skabt 20.000 ekstra arbejdspladser i Danmark. Det er da en historie, vi skal gentage, det er da en historie, vi skal lære noget af.

Det kan betale sig at investere offentlige midler målrettet for at skabe ny produktion og dermed nye arbejdspladser i Danmark, og vindmøllerne gav altså ikke bare mening med hensyn til at skabe et alternativ til fossile brændstoffer, nej, vindmøllerne gav faktisk også mening med hensyn til beskæftigelsen. Og så har vindmølleindustrien bragt uvurderlig knowhow til Danmark.

Samme slags eventyr vil vi gerne gennemføre på andre områder. Vi mener, at der skal investeres massivt offentligt i resten af det alternative energimarked. Vi ved, at olien slipper op, og vi ved, at der bliver behov for mere og mere alternativ energi.

På samme måde har vi forslag inden for fødevarerområdet. Når nu de monopollignende danske slagterier nedlægger det ene slagteri efter det andet, mener vi da, at man skal tage initiativ til at forny andelsbevægelsen og skabe nye arbejdspladser.

Alternativet til Tulips brutale politik i Ringsted kunne jo være at tage initiativ til en ny økologisk fødevarerindustri i Danmark. Hvis Vestsjællands Amt, Ringsted Kommune og andre kommuner i området vedtog, at al den mad, der serveres i offentligt regi – på hospitaler, plejehjem, daginstitutioner og i kantiner – skal være økologisk, og måske også vedtog, at alle børn i Vestsjællands Amt skal have et sundt, økologisk måltid mad på skolerne hver dag, ville man jo skabe en efterspørgsel, som kunne danne basis for en ny virksomhed, som var ejet af lokale økologer, slagteriarbejderne, kommunen og amtet. På den måde kunne der skabes en helt ny fødevarerindustri, samtidig med at miljøet ville få et løft, og befolkningen ville få sundere og bedre fødevarer, når de var i kontakt med det offentlige. Det er et eksempel på vores perspektiv og vores svar på den globalisering, der truer arbejdspladser over hele landet, og vi har i vores ændringsforslag afsat penge til at sætte gang i den type initiativer.

Jeg skal ikke gennemgå alle vores ændringsforslag, men jeg vil henlede opmærksomheden på, at vi også har forslag om at styrke solidariteten med verdens fattigste. Knap 2 milliarder mennesker lever for under 2 dollar om dagen, fordelingen af verdens ressourcer har aldrig været skævere end i dag, og denne skæve fordeling medfører sult, død og kollaps af hele samfund og i alt for mange tilfælde krig og terror. Ulandsbistanden er kun en dråbe i havet, men det er altså en dråbe i havet, som sikrer menneskers uddannelse, medicin og overlevelse, og som ikke mindst kan bruges til at hjælpe mennesker til at hjælpe sig selv. Derfor vil Enhedslisten ikke bare hæve niveauet til 1 pct. af BNP, som bistanden var på, inden denne regering kom til, men i første omgang sætte 1,5 pct. som mål.

Også her ser man en principiel forskel mellem vore forslag og regeringens forslag og aftaler med Dansk Folkeparti. Der er skåret dramatisk i ulandsbistanden, siden regeringen kom til magten, og en stor del af de penge, der bl.a. skulle sørge for løsning af miljøproblemer i den tredje verden, bliver nu brugt til at finansiere den ulykkelige krig i Irak.

I forhandlingerne mellem regeringen og Dansk Folkeparti så man tydeligt forskellen på vores menneskesyn. Som betingelse for at indgå en aftale om det finanslovsforslag, der er til debat i dag, krævede Dansk Folkeparti en ekstra indsats for at tvinge flygtninge tilbage til de lande, de kommer fra, uanset om der stadig er krig og